

001	06	13	20	26	32	38	44	50	56	62	68	74	80	86	92	98	04	10	16	22	28	34	40	46	52	58	64	70	76	82	88	94	00
001	06	13	20	26	32	38	44	50	56	62	68	74	80	86	92	98	04	10	16	22	28	34	40	46	52	58	64	70	76	82	88	94	00

VIIKONVAIHDE

KOMISSIION KULMILLA

Meppijoukkue iskussa

Europarlamentti on päässyt työn touhuun. Parin viikon päästä mepeillä alkaakin sitten ansaittu kesäloma. Maatalousmeppi vaihtui **Petri Sarvamaasta** (kok.) **Olli Rehniin** (kesk.). Keskustan ja kokoomuksen ikuinen nokittelu siitä, kuka on todellinen maanviljelijän puolustaja, sai taas uutta vettä myllyyn. Maatalouspolitiikan kissanhännänvedosta saa täytettä lehtiin, mutta viihdykettä suurempaa vaikutusta sillä ei ole. Vaikka Sarvamaa olisi hoitanut 141-tuen tuhanneksi vuodeksi eteenpäin, ei se kelpaisi keskustalaisille. Eikä yksikään kokoomusisäntä tule ikinä kiittämään keskustaa, vaikka Rehn kolminkertaistaisi Suomen maataloustuet.

Marxin ja Leninin tahtiin

Komission kulmilla tuumitaan, että Suomi sai EU-parlamenttiin kelpo joukkueen. Tai ainakin paremman kuin edellisellä kaudella. Tiedä sitten, johtuuko se äänestäjien vai puolueiden viisastumisesta. Ainakaan ehdokaslistoilla ei ollut yhtä paljon turhia julkikkisia ja ex-ralliautoilijoita kuin aikaisemmilla kerroilla. SDP:n meppijoukkueessa **Mitro Revon** putoaminen taitaa aiheuttaa riemunkiljahduksia useammassakin työväentalossa. Kun ortodoksipapin tilalle vielä nousi pätevä ja reipasotteinen **Miäpetra Kumpula-Natri**, ei demarien tilanne ole niin toivoton kuin päältä näyttää. Vasemmalla laidalla toivoa antaa myös **Merja Kyllösen** nousu parlamenttiin. Hänen luulisi ymmärtävän myös maaseudun murheita. Europarlamenttiryhmä voi tosin olla järkytys jopa korpi-kommunistien parissa varttuneelle Kyllöselle. Etelän maissa vasemmisto marssii edelleen Marxin ja Leninin tahtiin.

Niin oikealle että hirvittää

Suurin menetys viime kauteen verrattuna taitaa olla kristillisdemokraattien **Sari Essayahin** putoaminen. Kävelijämestari tiesi, mitä teki, ja hoiti juuri niitä ihmisten arkeen vaikuttavia asioita verkkomaksuista ruoka-apupaketteihin. Nyt hän saa selvittää puolueensa sisäistä sotkua. **Timo Soini** näytti taas pelurin taitonsa neuvottelemalla puolueensa brittikonservatiivien vetämään ECR-ryhmään. Pelkän mekastuksen sijaan parlamentin kolmosryhmä antaa perussuomalaisien mepeille mahdollisuuksia todelliseen vaikuttamiseen. Talouspoliittisesti ECR on kuitenkin niin oikealla, että kokoomuslaisiakin hirvittäisi. Voi olla, että pian hirvittää myös perussuomalaisiin paenneita rasvanahkaduunareita. **Sampo Terho** alkaa olla EU-parlamentissa jo vanha tekijä. Isompi kysymysmerkki on maahanmuuttokritiikillä itsestään tähden tehnyt **Jussi Halla-aho**. Hän on terävä kirjoittaja, mutta ihmisten keskellä täydellinen tuppisuu. Saamme nähdä, mihin rahkeet parlamentissa riittävät. Kansalaisoikeusvaliokunnassa olisi hoidettavana muutakin kuin maahanmuuttoa. Esimerkiksi Suomen it-teollisuus on äärimmäisen kiinnostunut EU:n tulevasta tietosuojalainsäädännöstä.

Onneksi on Väyrynen

Suomessa tavataan valittaa, ettei 13 mepillä ole mitään valtaa 751:n joukossa. Onneksi meillä on **Paavo Väyrynen**. Kehitysvaliokunnan varapuheenjohtajaksi valittu keskustameppi lupaa panna EU:n kehitysyhteistyöpolitiikan uuteen uskoon, kuten teki ministerinä Suomessa. Haastetta lisää, että aikaa on vain yhdeksän kuukautta. Sen jälkeen Väyrynen palaa taas panemaan kotimaan asiat järjestykseen. Maaseudulla moni huokaisi helpotuksesta, kun **Satu Hassi** (vihr.) siirtyi EU-parlamentista vapaaksi kirjailijaksi. Toimittajana täytyy sanoa, että pidin Hassista. Hän ei koskaan pyöristellyt mielipiteitään, eikä yrittänyt miellyttää muita kuin tosivihreitä. Ikävä tulee myös **Eija-Riitta Korholaa** (kok.) ja hänen väsymätöntä taisteluaan ilmastopolitiikkaa vastaan. Siinä oli sähköä ilmassa, kun nämä leidit ottivat yhteen.

NIKLAS HOLMBERG

MT 50 VUOTTA SITTEN - LA 11.7.

Metsäpalotuhoja enemmän kuin koko viime vuonna

Metsäpalotuhot ovat tänä kesänä ylittäneet jo koko viime vuoden lukemat, sillä heinäkuun alkupäiviin mennessä on maassamme tuhoutunut n. 160 kulossa lähes 1500 hehtaaria, kun taas viime vuoden aikana metsää paloi vastavalmistuneen virallisen tilaston mukaan 1083 hehtaaria, kerrotaan Vakuutusyhtiöiden tiedotuskeskuksesta. Tämänvuotisista metsäpalloista on varmuudella jo voitu yli puolet todeta huolimattomasta avotulen käsittelystä, nuotienpohjista, tupakoinnista yms. aiheutuneiksi. Eniten metsäpaloja on sattunut maan lounais- ja keskiosissa, joskin toistaiseksi suurin paloluue on tänä vuonna ollut Pohjanmaalla. Kannuksessa nimittäin hävitti tuli yhden päivän aikana juhanuksen jälkeisellä viikolla kahdessa palossa 600 hehtaaria metsää, jolloin suurempi kulo vei 400 hehtaaria. Toukokuun lopulla vieraili punainen kukko Tammelan metsissä tuhoten n. 250 hehtaaria, mikä pysyttelee toistaiseksi tilastojen toisella sijalla.

Baarien mies muistelee kansankuppiloiden kulta-aikaa

Kulttuurin monitoimimies, olutharrastaja M. A. Numminen julistaa keskiolutkulttuurin kadonneeksi. 1980-luvun kansanbaareista harva on olemassa. Toki helmiä löytyy ympäri Suomen. MT:n baarisarja esittelee niitä viikonvaihesivuilla.

TAMPERE (MT) Taiteilija, muusikko, kirjailija **Mauri Antero Numminen**, 74, seisoo ravintolalaivan kannella keskioluttuoppi kädessään. Oikeastaan se on kuvausrekvisiittaa, sillä Numminen ei juuri juo hanasta laskettavia peruslaseita. ”Olen hakeutunut makujen maailmaan. Joskus aikoinaan **Pedron [Hietanen]** kanssa hurjissa rilluttelujuhlissa Roskilden festivaaleilla juotiin Tuborgia ja Gammel Danskia ja hauskaa oli. Tässä iässä mieli ja elimistö muuttuvat. En pystyisi juomaan entiseen tapaan.”

Nykyään Numminen keskittyy maistelemaan muun muassa belgialaisia oluita ja kotimaisen pienpanimoiden tuotteita. Luonteva paikka harrastukselle on kantabaari Vastarannan Kiiski Helsingin Töölössä.

Helmiä yhä jäljellä siellä täällä

1980-luvulla Nummiselle maistui vielä keskikalja merkkiin katsomatta. Johtopäätöksen voi tehdä selailemalla vuonna 1986 ilmestynyttä Baarien miestä. Kirjassa Numminen kertaa kokemuksiaan 132 keskiolutbaarista, joissa hän ehti istua puolen vuoden aikana. Paljon on vettä virrannut Vantaanjoessa niistä päivistä. Kirjan baareista on jäljellä enää viitisen kappaletta ja osa niistäkin toimii eri nimellä. Numminen julistaa entisai-kojen keskiolutbaarikulttuurin kadonneeksi. Tilalle on tullut A-oikeuksin varusteltuja, sieluttomia etukorttibaareja ja ketjuravintoloita, mutta toki helmiäkin löytyy yhä. Niistä Numminen mainitsee, Tampereella kun ollaan, Tesomassa sijaitsevan Olkkone-nimisen lähijouttolan sekä Kuppila Kulman linja-autoaseman kupeessa. Jälkimmäisestä löytyy tarinaa myös Baarien mies -kirjassa. Silloin ravintola tunnettiin Kesti-Kulmana. Edellä mainitut paikat ovat Nummisen mukaan säilyttäneet kansanbaarimaisen tunnelman-sa. ”Toivoisin, että sellainen yhteisöllisyys ja lämmihenkiisyys palautuisi kaikkialle Suomessa. Juotiin olutta tai ei.”

Ei kannäystä, vaan seurustelua

Nummisen mukaan parhaissa olutbaareissa ei juoda humaltumiseen asti, vaan juoma siivittää keskustelua. Tuopin ääressä ei myöskään tarvitse notkua yön pikkutunneille. Kultaisella 80-luvulla moni kansanbaari sulkii ovensa jo alkuihlasta ja valtaosa asiakasta suuntasi tyytyväisenä nukkumaan. Numminen ryhtyy muistelemaan visiittään Savukoskella sijainneeseen matkustajakoti Lapinpiirtiin. Siellä olut virtasi ja jutut olivat niin mehukkaat, että uskonnollinen baarinpi-

KOTOISAT KUPPILAT

Sarjassa esitellään kansankuppiloita ja muita kohtaamispaikkoja eri puolilla Suomea.

täjäeukko katsoi parhaaksi väläyttää valomerkin jo iltaseitsemältä. Ilonpito jatkui Teboilin baarissa, joka pullisteli väkeä. Nummisen mukaan Lapissa päihtyi herkemmin kuin Etelä-Suomessa, jossa hänellä oli tapana piipahtaa baarissa autolla nauttimassa vain yksi olut. Pohjoisen miehet eivät antaneet periksi, vaan kantoivat pöytään lisää ilolientä. Nummisen vaimon epäki-tolliseksi tehtäväksi jäi toimia kuskina ja tehdä muistiinpanoja illan kulusta.

Holhoamisella hyviä ja huonoja puolia

1990-luvun alku oli keskiolutbaarien kulta-aikaa. Laman myötä työttömäksi jääneet sekä perustivat kuppiloita että kansoittivat niitä. 2000-lukua kohden baari-kulttuuri alkoi hiipua. Suomi liittyi EU:hun ja väki alkoi matkustella. A-oikeudet yleistyivät ja viranomaisten suhtautuminen muuttui. Nyt kansa valittaa yhteiskunnan holhoamisesta. Se, että yhteiskunta rajoittaa alkoholin käyttöä, ei ole Nummisen mielestä lainkaan huono asia. Tosin osa keinoista on hänen mielestään epäkelpoja. Esimerkiksi pienpanimojen oikeuksia myydä omia tuotteitaan ei pitäisi rajoittaa. On kansantaloudellisestikin parempi, että kansa juo ennemmin olutta kuin viinaa.

Nummisen mielestä aikanaan oli hyvä, ettei kansanbaareista saanut tiukkaa viinaa. Sen aiheuttama turmio on näkyvissä muun muassa Venäjällä, jossa viina korjaa satoa työikäisistä miehistä vielä isommalla viikat-teella kuin Suomessa. Maailmalla matkustellut Numminen antaa osittaisen synninpäästön suomalaisnuorille, joita usein syytetään humalahakuisesta juomisesta. ”Suomalaiset nuoret eivät ole sen humalahakuisempia kuin vaikkapa britit, ranskalaiset tai saksalaiset.” Asian voi käydä todentamassa Etelä-Euroopan rantakoh-teissa, joissa juhliitaan rankasti ongelmaksi asti. Sen sijaan aikuista, humalas-a örveltävää miestä katsotaan muualla Euroopassa huomattavasti paheksuvammin kuin meillä. Asian voisi kiteyttää niin, että meillä holhoaa valtio ja muualla juomista hillitsee kansalaisten sisäinen kontrolli.

M. A. Nummisen mielestä oli hyvä, ettei kansanbaareista saanut aikoinaan kaljaa väkevämpää. Pysyi joku tolkuu päihtymi-sessä. Lisäksi baarit menivät aikaisin kiinni.

Kaustinen oli keidas kieltokuntien keskellä

Palataanpa vielä 80-luvulle, jolloin kapakoissa viihtyi eni-mäkkeen miesväki. Numminen hyväksyi kirjaan-sa riittävän rähjäiset ja tun-nelmalliset baarit. Kaustisen linja-autoaseman Grillibaari muodosti poikkeuksen. Se kel-pasi mukaan, koska asiakkaat olivat valmiita ajamaan 60 kilo-metriä suuntaansa linja-autolla pistäytyäkseen huurteisella. Miehet saapuivat kieltokun-nista nauttimaan vapauden keitaasta. Paikalle tultiin heti

aamusta ja takaisin linjuriin kömmittiin jo kahden aikaan iltapäivällä. Keskikaljabaareissa moni-kaan ei iljennyt päihtyä liikaa, sillä niihin sai helposti tilapäi-sen porttikiellon, ja sekös vasta harmitti ja hävetti.

Numminen ei kuitenkaan myönnä saaneensa porttikieltoa saatikka joutuneensa putkaan. Tälläkin kertaa hän kiittää haastattelusta, laittaa lakin päähän ja poistuu ravintolasta. Pöytään jää tuoppi, josta on vain maistettu olutta.

KATJA LAMMINEN

HENKILÖ

Monta rautaa tulessa

Mauri Antero Numminen syntyi Somerolla 12.3.1940. **Laulaja, säveltäjä,** sanoittaja, kirjailija, runoilija, näyttelijä, tuottaja ja lyhytelokuvien ohjaaja. **Levyttänyt ruotsiksi,** englanniksi, saksaksi, venäjäksi ja esperantoksi. **Suomen olutseuran** kunnia-puheenjohtaja vuodelta 1997.

Kuppila Kulma tunnettiin 80-luvulla nimellä Kesti-Kulma. M. A. Numminen arvostaa asiakaskunnan yhteisöllisyyttä ja baarin tunnelmaa.

KATJA LAMMINEN